

blem med fraværsprocenten for en lille gruppe i gymnasiet.

Når ministeren nu siger i sin tale, at der skal gennemføres arbejdsformer i gymnasiet, der udvikler selvstændighed og ansvarlighed, kan jeg nikke til det. Det synes jeg er en rigtig god idé. Lad os da for alt i verden få det gennemført. Men jeg kan ikke forstå, hvordan det stemmer overens med, at man overlader beslutningen om, hvorvidt en elev skal rykke videre til næste klassetrin, til rektoren. Det er da ikke befordrende for selvstændigheden og ansvarligheden hos den enkelte elev, tværtimod. Man kan læne sig tilbage og vente på pisen. Man behøver ikke selv tage stilling til det, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg går ud fra, at ministeren har noteret sig, at de fleste ordførere har talt om hf-forslaget i redegørelsen og har forholdt sig, skal vi sige forbeholdt for nu ikke at yppe kiv, til den model.

Ministeren har ikke kommenteret det, men har beskrevet, hvad regeringen har lagt frem. Derfor vil jeg gerne stille to spørgsmål om hf: Hvorfor vil ministeren ændre hf-adgangen, om jeg så må sige, så det bliver en vej for elever fra 9. klasse? Og det andet spørgsmål er: Hvorfor mener regeringen, som der står i redegørelsen, at hf i sit sigte fortrinsvis skal være rettet mod korte og mellemlange videregående uddannelser?

Det synes jeg kræver en forklaring, hvis vi skal gå ind og drøfte det, for det er ikke uden videre til at gennemskue, og jeg vil ikke tillægge regeringen motiver, som måske er forkerte.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil sådan set glæde mig over, at der er en fælles målsætning om at diskutere engagement i gymnasiet – også ud fra den betragtning, at samfundet stiller en masse ressourcer til rådighed, og så er det klart, at de også skal bruges på den bedst mulige måde.

Så er der hele den der diskussion om disciplin og fravær, og hvad man gør ved det, men hvad er det for et grundlag, det bygger på? Nu kan jeg forstå, at ministeren har besøgt en masse gymnasier, og det synes jeg er rigtig godt, og jeg kan godt forstå, hvis ministeren ser den her systematik. Jeg har også hørt det, men jeg er også blevet ringet op af folk, der synes, at det stort set fylder alt, og at det ikke er noget, de kan nikke genken-

dende til i Østerbøvelse, selv om man kan det på Vesterbro.

Kl. 17.40

Derfor vil gerne spørge: Hvad er det for en form for grundlag, som ministeren har rent statistisk, rent evalueringsmæssigt? Hvad er det, vi kan diskutere på grundlag af – bortset fra ministerens og mine oplevelser ude på hver vores gymnasier?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg vil glæde mig over, at vi er enige i, at vi skal se på arbejdsformerne i gymnasiet.

Så vil jeg bare sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg ikke forstår bekymringen, for hvis man deltager aktivt i undervisningen og følger undervisningen, er der jo sådan set ikke noget problem i, at der også er et fast håndtag for de elever, som måske ikke udviser helt det samme engagement. Der synes jeg, at det er helt på sin plads, at man også i en dialog med eleven taler med eleven om, hvorvidt denne er havnet på den rette uddannelsesmæssige hylde. I sidste instans har jeg så peget på, at jeg synes, rektor skal have den beføjelse, som er beskrevet i redegørelsen.

Fru Marianne Jelved spørger: Hvorfor fra 9. klasse? Der vil jeg sige, at jeg synes, det er mærkeligt, at vi har en uddannelse, hvor det er en betingelse, at man efter 9. klasse foretager sig et eller andet i 1 år for at kunne blive optaget. Langt de fleste vælger at gå i 10. klasse, men hvis man ser på, hvordan hf'erne klarer sig i det videre uddannelsesforløb, må vi konstatere, at 10. klasse ikke giver den samme basis, de samme muligheder for efterfølgende at gennemføre en videregående uddannelse, som hvis man havde taget en 3-årig gymnasial uddannelse.

Det er i det lys, ændringerne i hf-uddannelsen skal ses, bl.a. fokuseringen på, at hf fortsat vil have KVVU og MVU som primær uddannelsesvej. Men det er vigtigt at understrege, at der fortsat er mulighed for optagelse på de lange videregående uddannelser; det vil sige, at den brede studiekompetence er fastholdt.

For at vende tilbage til spørgsmålet om 9. klasse: Hvorfor skal vi bremse en elev, som i 9. klasse er helt hundrede procent sikker på, at han kunne godt tænke sig at blive pædagog, ved at sige: Du skal finde et eller andet at lave i 1 år, før du kan blive optaget på hf, eller også må du vælge en 3-årig gymnasial uddannelse? Jeg fore-